

over for Sagen, og jeg ſkal ſlutte med det ſamme, ſom jeg begyndte med, nemlig en Tak til Finansudvalget, ſamt med at udtale det Haab, at det i en nær Fremtid maa blive mig paalaagt af de intereſſerede at bringe den højtærede Indenrigsminiſter en Tak for hans Velvilje.

M. Klauſen: Det er angaaende Andragende under Nr. 7 fra Formænd, Bænevogtere og Ledvognere ved Statsbanerne, jeg onſket at gøre et Par Bemærkninger. Diſſe Andragere bringe først en Tak for det Lønningstillæg, de ſik i Fjor. Ja, man kunde have Grund der til at ſvare: Ingen Narſag, thi i Virkeligheden ſynes der ikke at være ſaa meget at takke for, naar man hører om den Maaſde, hvorpaa de ſiden ere blebne behandlede. Jeg tror ikke, at det var Meningen, da vi i Fjor gav dem diſſe 10 Dre om Dagen i Lønningstillæg, at man ſamtidig med at man gav med den ene Haand vilde tage fra dem igen med den anden. Det er imidlertid blevet oplyst for mig, at ſamtidig med, at diſſe Folk ſik dette ringe Lønningstillæg, affortede man mere end tidligere af deres Løn til Bidrag til Sygekaſjerne, ſaa at de i Steedet for at betale 32 Dre hver fjortende Dag kom til at betale 50 Dre, ligeſom man ogſaa ſamtidig affortede dem Dagløn for en hel Del ſaaſtaadte tvungne Helligdage. De havde nemlig tidligere ſaaet Dagløn for 2den Juledag, Skærtorsdag, Langfredag, 2den Paaskeſtedag, 2den Pinſtedag, Bededag og Grundlovsdagen, i alt 7 Dage, men efter at de ſik dette vældige Lønningstillæg af 10 Dre om Dagen, mente Regeringen ikke, det kunde gaa an, at det blev udbetalt Dagløn for diſſe 7 Helligdage, og dette er da blevet afſkaffet. Regner man dette med, vil det viſe ſig, at diſſe Folk have ſaaet et Lønningstillæg af ca. 30 Kr. om Aaret, medens det, man tager fra dem igen, er over Halvdelen deraf. Naar derfor diſſe Folk alligevel ere ſaa taknemmelige, at de bringe Regering og Rigsdag en Tak for det, der blev ydet dem, ſiger jeg, at de i og for ſig virkelig ikke have ſaa overordentlig meget at takke for, idet det hele er blevet fortolket og udført paa en ſaadant Maaſde, at haad der er blevet givet dem med den ene Haand, ſom jagt til Dels er blevet frataget dem med den anden Haand. Jeg maa meget beklage, at dette er ſket, og jeg tror ikke, det var Rigsdagens Mening den Gang, vi i Fjor bevilligede dette Lønningstillæg af 10 Dre om Dagen, at der ſkulde foretages diſſe Afſøringer i deres øvrige Løn. Nu er der jo i Aar forelagt et Forſlag angaaende

Statsbanedriften. For mit Bedkommende havde jeg ventet, at diſſe Folk havde været at finde paa dette Lovforſlag, men for ſaa vidt jeg forſtaar, ere de der ikke, eller i alt Fald ere de der kun til Dels; Formændene ere derpaa, men de egentlige Arbejdere og Ledvognere ere ikke med paa dette Lovforſlag. Jeg tror ogſaa, at det var Forudſætningen, den Gang den afdøde Trafikminiſter Ingerslev gav ſit Loſte i Fjor om at fremsætte denne Lov, ligeſom det var den almindelige Mening, at den ſkulde omfatte de daarlige Lønnede af Folkene ved Statsbanerne. Der er nu fra ſamtlige Jærbanearbejdere og Ledvognere blevet indgivet et Andragende til Regering og Rigsdag, og jeg tror, at diſſe Andragere have henvendt ſig ved en Deputation til det Udvalg, Landstinget har nedſat til at behandle Lovforſlaget om Statsbanedriften. Der ſtaar i dette Andragende en Sætning, ſom jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Indenrigsminiſters Opmærksomhed paa. Diſſe Folk ſkrive nemlig, at det er en Kendsgerning, at flere af Statsbanernes anſatte have ſet ſig nødsagede til at anſøge Kommunen om Hjælp. Jeg ſynes at denne ene Sætning taler mere end mange Ord. Diſſe Folk, ſom fortære under den højtærede Indenrigsminiſter, og udgøre, vi kunne gerne ſige, den talrigſte Arbejderklaſſe, der ſtaar under den højtærede Indenrigsminiſters Forſorg, ſe ſig nødsagede til at ſupplere den Løn, de modtage fra Staten, ved at ſøge Hjælp af det offentlige Fattigvæſen! Jeg vil ſom ſagt, bede den højtærede Indenrigsminiſter lægge Mærte til denne Sætning. Jeg tror, den er i ſig ſelv ſaa veltalende, at den taler for det Andragende, diſſe Folk have indgivet, langt mere indtrængende end noget, der ellers kan ſiges for at anbefale det. Dette Andragende, ſom er blevet indgivet i Aar, har Finansudvalget vedtaget ſkulde henviſes til den højtærede Indenrigsminiſters Underſøgelse og Overvejelse. Ogſaa jeg vil tillade mig at anbefale Andragendet til den højtærede Miniſter. Jeg tror, at de Forſtninger, ſom fremsættes fra diſſe Folks Side i dette ſidſte Andragende, de have indgivet om, at de maatte ſaa en Dagløn af 2 Kr., ſtigende efter 5 Aars Tjeneste til 2 Kr. 25 Dre, og efter 10 Aar til 2 Kr. 50 Dre, ere ſaa billige og retfærdige Fordringer, at vi ſkulde gaa ind paa dem. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale denne Sag til den højtærede Miniſters Velvilje.

J. Sørenſen: Det er om Andragendet under Nr. 20 angaaende Hylſte Holdeplads, at jeg gerne vil tillade mig at ſige et